

ἰῆς τραπέζης ἐλθόντος, εὔρε ἰὴν κυρίαν αὐτῆς κοιμω-
μένην, καὶ τὰ ὄπισθεν αὐῆς ἐπὶ ἰῆς τραπέζης ὑπάρχον-
τα, καὶ φοβηθεὶς μήπως ἡ κύων ἀνελθούσα ἀχρῶσθαι
ἰὴν τράπεζαν, ἀναμεινῶς καὶ ἰῆς κυρίας αὐτῆς τὸν λό-
γον, ἀνακομβώσας αὐῆς ἰῆς χιτῶνας, καὶ τὰ ὄπισθεν
αὐῆς γυμνώσας ἔασεν αὐτὴν κῆρατα ἕτως. τὸ δὲ ξάν-
θος σὺν τοῖς χολαστικοῖς ἐλθόντος ἀνῆλθον ἐπὶ τὸ ἄριστον.
ἰδόντες δὲ αὐτὴν γεγυμνωμένην καὶ ἐπανάπυσσαν, αἰ-
χμηθέντες ἀπέσρεψαν τὰς ὄψεις αὐτῶν. ὁ δὲ ξάνθος
εἶπε πρὸς τὸν αἰσώπον, τί τῆτο ὠκαταράτε. ὁ δὲ φη-
σὶ, δέσποτα, ἐμὲ πρὸς ἰὴν θεραπείαν ὑμῶν ἠχολημένης,
ἔπον ἡ κυρία με προσέχον τῆς τραπέζης, μήπως ἀν-
ελθούσα ἡ κύων καταφάγη λί. αὐτὴ δὲ εἶπε πρὸς με,
ἀπέλθε, μηδὲν ποιεῖ τῶν φρονιζῶν. ἐμὲ γὰρ καὶ
ὁ κάλλος ὀφθαλμοῦς ἔχει. ἀλλὶ ἔν ὡς δεῖς, κύριέ με,